

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายที่ดิน

คดีนี้ กรุงเทพมหานคร จำเลยที่ ๑ เป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๒๘ ส่วนการไฟฟ้านครหลวง จำเลยที่ ๒ เป็นรัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติการไฟฟ้านครหลวง พ.ศ. ๒๕๐๑ จำเลยทั้งสอง จึงเป็นหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่การที่สำนักงานเขตลาดกระบังซึ่งเป็นส่วนราชการของจำเลยที่ ๑ คัดค้านการรังวัดสอบเขตที่ดินของโจทก์เป็นการกระทำในฐานเป็นผู้มีหน้าที่ดูแลรักษาที่สาธารณะซึ่งเป็นเพียงการใช้สิทธิของเจ้าของที่ดินข้างเคียงเช่นเดียวกับเอกชนทั่วไปในการระวางแนวเขตที่ดินอันเนื่องมาจากการขอรังวัดสอบเขตที่ดินของโจทก์ ตามมาตรา ๖๙ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน เพื่อมิให้โจทก์ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินติดกันรังวัดสอบเขตที่ดินของตนรุกล้ำเข้ามาในแนวเขตที่ดินสาธารณะ การคัดค้านการรังวัดที่ดินของสำนักงานเขตลาดกระบัง จึงมิใช่การใช้อำนาจตามกฎหมาย ซึ่งจะเข้าลักษณะคดีพิพาท ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ เมื่อสำนักงานเขตลาดกระบังคัดค้านการรังวัดสอบเขตที่ดินของโจทก์ โดยอ้างว่าโจทก์รังวัดรุกล้ำเข้ามาในที่ดินสาธารณะ แต่โจทก์ยืนยันว่าที่ดินพิพาทเป็นที่ดินของตน กรณีจึงเป็นข้อพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม ส่วนคำฟ้องที่กล่าวหาว่าจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ กระทำละเมิดโดยปรับปรุงผิวการจราจรและก่อสร้างทางเท้าและปักเสาพาดสายไฟฟ้าในที่ดินพิพาทอันเป็นการรุกล้ำที่ดินของโจทก์นั้น การกระทำดังกล่าวมิได้เกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมายของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อันจะเข้าหลักเกณฑ์ของมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่จะอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลปกครอง ทั้งข้อพิพาทดังกล่าวเป็นเพียงผลของการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับสิทธิในที่ดินพิพาทระหว่างโจทก์กับสำนักงานเขตลาดกระบัง ส่วนราชการในสังกัดจำเลยที่ ๑ ซึ่งหากศาลวินิจฉัยว่า ที่ดินพิพาทเป็นของโจทก์ การที่จำเลยทั้งสองปรับปรุงผิวจราจรและการก่อสร้างทางเท้าและปักเสาพาดสายไฟฟ้าในที่ดินพิพาทก็เป็นการกระทำละเมิดต่อโจทก์ แต่หากที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์ ซึ่งอยู่ในการดูแลรักษาของสำนักงานเขตลาดกระบังแล้วจะเป็นผลให้สำนักงานเขตลาดกระบังมีอำนาจเข้าไปจัดให้มีและบำรุงรักษาทางพิพาท หรืออนุญาตให้จำเลยที่ ๒ เข้าไปปักเสาพาดสายไฟฟ้าในที่ดินพิพาทได้โดยไม่เป็นละเมิดต่อโจทก์ ดังนั้นข้อพิพาทในคดีนี้จึงอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม